

РЕШЕНИЕ

№ 1208

гр. София, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елизабет Петрова

Членове: Катерина Рачева
Мария Райкинска

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
като разгледа докладваното от Мария Райкинска Въззивно гражданско дело
№ 20221000501390 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 - чл. 273 ГПК.

С решение № 901335/04.01.2022 г. по гр.д. № 130/2020 г. по описа на ОС - Благоевград е прието за установено по отношение на „Пиринплод“ АД, че Държавата (Република България), представлявана от министъра на регионалното развитие и благоустройството, не е собственик на 6965/13147 идеални части от ПИ с идентификатор 04279.619.6 по КК и КР на гр. Благоевград, одобрени със Заповед РД-18-2/10.05.2006 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменени със Заповед КД-14-01-534/06.10.2011 г. на Началника на СГКК, гр. Благоевград, с адрес на ПИ: гр. Благоевград, п.к. 2700, бул. „Васил Левски“ № 60 с площ 13147 кв.м., трайно предназначение на територията: Урбанизирана, Начин на трайно ползване: За друг вид производствен, складов обект, номер по предходен план 8744, квартал 4, парцел I, при съседни 04279.619.12, 04279.619.14, 04279.619.42, 04279.619.18, 04279.619.15, 04279.619.5, 04279.619.7, 04279.619.9, 04279.619.13.

Със същото решение е отхвърлен отрицателния установителен иск за идеалната част над уважената от съда – 13147 идеални части от ПИ с идентификатор 04279.619.6 по КК и КР на гр. Благоевград до претендираната с исковата молба 6965/13417 от ПИ с идентификатор 04279.619.6 по КК и КР на гр. Благоевград.

С определение от 28.02.2022 г. по гр.д. № 130/2020 г. по описа на ОС – Благоевград е уважена молба на „Пиринплод“ АД за изменение на решението в частта за разноските, при което на дружеството са присъдени 3000 лева вместо първоначално присъдените 1 256.04 лева, като съдът е счел, че съобразно цената на иска минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 5 696 лева, поради което платените от дружеството 3000 лева са по-ниски от него, съответно, че присъдените 1 256.04 лева се явяват под минималното адвокатско възнаграждение.

Ответникът Държавата е депозирал въззивна жалба против първоинстанционното решение в установителната му част с твърдения, че същото е неправилно, необосновано и постановено в нарушение на материалния закон. Конкретно поддържа, че по делото не са представени доказателства, които да легитимират ищеца като собственик на претендирания имот на годно правно основание – чл. 17а ЗППДОП (отм.), нито доказателства за правоприемство между визираните търговски дружества и ищеца. Сочи, че нот. акт № 112, т. II, рег. № 6500, дело № 296 на нотариус № 202 с район на действие РС – Благоевград, с който ищецът се легитимира като собственик, няма материална доказателствена сила относно констатациите на нотариуса относно принадлежността на правото на собственост, а има само легитимиращо действие. Ответникът изрично бил оспорил доказателствената му сила, но първоинстанционният съд не се произнесъл по това оспорване с решението си. Неправилно първоинстанционният съд приел, че са налице в условия на кумулативност всички предпоставки на чл. 17а ЗППДОП (отм.) Съдът неправилно приел, че процесният имот е бил даден за стопанисване и управление на ДФ „Пиринплод“ – Благоевград и че формирал капитала му при преобразуването му в търговско дружество. Неверен бил извода на съда, че описаното в Протокол за оценка от 30.04.1992 г. имущество е именно това, което при преобразуване на държавното предприятие е преминало в капитала на „Пиринплод“ ЕООД. Неправилно съдът приел и че не е налице правен способ за придобиване правото на собственост от Държавата след преобразуването на ДФ „Пиринплод“, Благоевград. Сочи, че в Анализа на правното състояние на „Пиринплод“ ЕООД, гр. Благоевград и в Информационния проспект за същото дружество не е отразена земя, а съгласно същите терена на основната площадка на дружеството не е включен в капитала на дружеството. Видно от АДС № 94/16.06.1995 г. дворното място било предоставено за управление на „Пиринплод“ ЕООД едва през 1995 г., а не на държавната фирма преди преобразуването ѝ. Неправилно съдът приемал още, че Протокол № 15/26.12.1967 г. на ИК на БЛОНС бил непряко доказателство, че имотът е предоставен за ползване и управление на ДФ „Пиринплод“, Благоевград най-малкото, защото към този момент тази държавна фирма не е съществувала. Тя била създадена през 1991 г. Жалбоподателят излага и доводи защо е неправилно тълкуването на първоинстанционния съд по отношение забележката в АДС от 1995 г., че стойността на дворното място се дължи на Републиканския бюджет, като поддържа, че предоставянето за ползване е по тясно правомощие от предоставянето за стопанисване и управление и щом за дворното място се дължи плащане на републиканския бюджет, то предоставено е само право на ползване върху терена, доколкото е прилежащ към сградите върху него. Дори да се приемело, че имотът е бил предоставен за стопанисване и управление, то липсата на плащане за него водело до неизпълнен фактически състав на предоставянето за управление на имота на държавната фирма.

На следващо място жалбоподателят поддържа, че не е доказано твърдението на ищеца, че дворното място и ПИ с идентификатор 04279.619.6 са идентични.

Жалбоподателят моли да бъде отменено първоинстанционното решение в обжалваната част и искът да бъде изцяло отхвърлен. Моли още съдът да се произнесе по направените от него оспорвания на документи пред първата инстанция. Претендира разноски.

Ищецът „Пиринплод“ АД е депозирало отговор на въззивната жалба, в който излага доводи за нейната неоснователност.

Държавата своевременно е депозирала и частна жалба против определението по чл. 248 ГПК, като излага доводи за неговата неправилност и поддържа, че решението има и отхвърлителен диспозитив, който следва да бъде съобразен, поради което и

първоначално определеното по-ниско адвокатско възнаграждение, дължимо се на ищеца, е правилно. Моли да бъде отменено обжалваното определение.

Ищецът „Пиринплод“ АД не е депозирал отговор на частната жалба.

По въззивната жалба.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението и по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата. Следователно относно правилността на първоинстанционното решение въззивният съд е обвързан и следва да се произнесе в рамките на наведените от страните оплаквания, като обаче следва служебно да провери спазването на императивни материалноправни разпоредби, приложими към спора (така т. 1 от тълк. решение № 1/2013г. по тълк.д. № 1/2013 г. на ВКС, ОСГТК).

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Във връзка с правилността, като взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания акт и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Ищецът „Пиринплод“ АД твърди в исковата молба, че е правопреемник на „Пиринплод“ ЕООД, регистрирано с Решение № 4605/1992г., по фирмено дело № 3905/1992г., на ОС - Благоевград. Сочи още, че последното е образувано с Разпореждане № 45/21.04.1992г. на МС на Република България за образуване на еднолични търговски дружества с държавно имущество на основание чл.1 ал. 1 от Закона за образуване на еднолични търговски дружества с държавно имущество и във връзка с 117 ал. 2 и чл.159 ал. 2 от Търговския закон, като дружеството е поело всички активи и пасиви на Държавна фирма „Пиринплод“- Благоевград. С Договор за приватизационна продажба на 2 045 дяла в размер на 70 на сто от капитала на „Пиринплод“ ЕООД. от 27.04.1999 г. и с Договори за продажба на останалия капитал на „Пиринплод“ ЕООД правото на собственост на капитала на дружеството е прехвърлен на юридически и физически лица и дружеството е преобразувано в АД.

Твърди се още в исковата молба, че дружеството „Пиринплод“ ЕООД притежавало имущество, описано в Акт за държавна собственост на недвижим имот № 94 от 16.06.1995 г., на Община Благоевград, в който било посочено, че описаното имущество м у е предоставено за стопанисване и управление.

С Нотариален акт № 112, том II, рег. № 6500, дело № 296 на Нотариус № 202 с район на действие РС Благоевград, вписан в Службата по вписванията с вх. № 2057 от 30.09.2003г., акт № 142, том VII, дело № 1662/2003 г., „Пиринплод“ АД е признат за собственик на следните имоти: ДВОРНО МЯСТО с площ от 15 632 кв.м., заснето като УПИ- Парцел 1, пл. № 8744, в кв. 4 по плана на Промислена зона на Благоевград, одобрен със Заповед №1318/13.03.2001г., с площ от 10 979 кв.м., при граници: улица, река, парцел I, пл. № 3846, парцел X на РКС, парцел IX, пл. № 9028 и бул. "Васил Левски", ВЕДНО с построените в този имот сгради: СКЛАД ЗА ТУРШИИ, представляващ масивна едноетажна сграда със застроена площ от 552 кв.м.; СКЛАДОВА ЗЕЛЕНЧУКОВА БОРСА, представляваща масивна едноетажна сграда от сглобяема конструкция с площ 835 кв.м.; ПЛОДОСУШИЛНЯ, представляваща масивна едноетажна сграда със застроена площ от 300 кв.м.; ПУЛПОВА РАБОТИЛНИЦА представляваща масивна едноетажна сграда със застроена площ от 260 кв.м.; СТОЛОВА представляваща масивна едноетажна сграда със застроена площ от 140 кв.м.; СКЛАД КОНСЕРВИ с ДЪРВООБРАБОТВАЩА РАБОТИЛНИЦА, представляващ масивна едноетажна сграда със застроена площ от 465 кв.м.; АДМИНИСТРАТИВНА СГРАДА със ЗЕЛЕНЧУКОВА БОРСА и СКЛАД представляваща масивна триетажна сграда със застроена площ от 1 240 кв.м.;

МЕТАЛЕН НАВЕС представляващ едноетажна сграда от метална конструкция със застроена площ 274 кв.м.; ПЛОДОСУШИЛНЯ представляваща масивна едноетажна сграда със застроена площ от 410 кв.м.; ПРОИЗВОДСТВЕН ЦЕХ ЗА ЧИПС представляващ едноетажна масивна сграда със застроена площ от 90 кв.м.; ТРАФОПОСТ, представляващ масивна едноетажна сграда със застроена площ 70 кв.м. и КАНТАР представляващ масивна едноетажна сграда със застроена площ от 50 кв.м.

Сочи се в исковата молба, че описаното Дворно място с площ от 15 632 кв.м., заснето като УПИ - парцел I, пл.№ 8744, в кв. 4 по плана на Промислена зона на Благоевград, одобрен със Заповед №1318/13.03.2001 г. с площ от 10 979 кв.м., при граници: улица, река, парцел I, пл. № 3846, парцел X на Р., парцел IX с пл. № 9028 и бул. "Васил Левски", е идентично с Поземлен имот с идентификатор 04279.619.6 по КК и КР на гр. Благоевград, одобрени със Заповед РД-18-

32/10.05.2006г. на ИД на АГКК, последно изменени със Заповед КД-14-01-534/06.10.2011г. на Началника на СГКК

гр. Благоевград, с адрес на поземления имот: гр. Благоевград, п.к., бул. "Васил Левски", с площ от 13 147 кв.м., трайно предназначение на територията: Урбанизирана, Начин на трайно ползване: За друг вид производствен, складов обект, номер по предходен план 8744, квартал 4, парцел I, при съседи: 04279.619.12; 04279.619.14; 04279.619.42; 04279.619.18; 04279.619.15; 04279.619.5; 04279.619.7; 04279.619.9; 04279.619.11; 04279.619.13

В първото по делото съдебно заседание ищецът е уточнил, че правото му на собственост върху описания поземлен имот е придобито на основание чл. 17а ЗППДОБП (отм.)

Сочи се още в исковата молба, че от представените с исковата молба Скица № 15-610222-27.08.2018 г. на СГКК, гр. Благоевград на ПИ с идентификатор 04279.619.6, по КК и КР на гр. Благоевград, като собственик на 6965/13417 идеални части от правото на собственост на поземления имот е посочена Държавата на основание Акт за държавна собственост № 6, том 1, рег. 25 от 14.01.2009 г., издаден от Службата по вписванията.

С исковата молба се поддържа още, че предвид посоченото за „Пиринплод“ АД е налице правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124 ал. 1 от ГПК, с който да отрече правото на собственост на ответника – Държавата /Република България/, представлявана от Министъра на регионалното развитие и благоустройство, върху 6965/13417 идеални части от правото на собственост върху имота. Ответникът не бил собственик на 6965/13417 идеални части от ПИ с идентификатор 04279.619.6 по КК и КР на гр. Благоевград, а съгласно чл. 5 ал. 3 от Закона за държавната собственост /ДВ бр.44 от 21.05.1996 г., в редакцията му действаща към 2009 г., когато е издаден Акта за държавна собственост на ответника, издаденият акт нямал правопораждащо действие. Пзовава се на чл. 2 ал. 4 от ЗДС, действащ по времето на издаване на Акт за държавна собственост № 6, том I, рег. 25 от 14.01.2009 г., според който държавата не е собственик на имотите на търговските дружества, дори ако е била единствен собственик на прехвърленото на тях имущество.

Предвид изложеното „Пиринплод“ АД иска да бъде прието за установено по отношение на дружеството, че Държавата, представлявана от министъра на регионалното развитие и благоустройството, не е собственик на 6965/13417 идеални части от ПИ с идентификатор 04279.619.6 по КК и КР на Благоевград, одобрени със Заповед РД-18-2/10.05.2006г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменени със Заповед КД-14-01-534/06.10.2011 г. на Началника на СГК, гр. Благоевград, с адрес на ПИ: гр. Благоевград, п.к.2700, бул. "Васил Левски" № 60, с площ от 13 147 кв.м., трайно предназначение на територията: Урбанизирана, Начин на

трайно ползване: За друг вид производствен, складов обект, номер по предходен план 8744, квартал 4, парцел I, при съсед: 04279.619.12; 04279.619.14; 04279.619.42; 04279.619.18; 04279.619.15; 04279.619.5; 04279.619.7; 04279.619.9; 04279.619.11; 04279.619.13.

Държавата, представлявана от министъра на регионалното развитие и благоустройството е депозирала отговор на исковата молба, с който оспорва иска. Не оспорва, че с Разпореждане №45/21.04.1992 г. на МС е било разпоредено образуване на "Пиринплод" ЕООД, което дружество е поело всички активи и пасиви на Държавна фирма „Пиринплод“ - Благоевград. Оспорва обаче твърдението, че процесният поземлен имот е включен в капитала на „Пиринплод“ ЕООД. Оспорва се и твърдението, че държавата не притежавала правото на собственост върху 6965/13417 идеални части от дворното място. Излагат се съображения, че фактическият състав на придобивния способ, уреден в чл. 17а от ЗППДОП/отм./ в настоящия случай не е изпълнен; че спорния имот - дворно място не е предоставен за стопанисване и управление на Държавна фирма „Пиринплод“ Благоевград. Липсвали доказателства и че към момента на преобразуването ѝ в ЕООД спорният имот е бил част от активите ѝ. Поддържа, че в представения Протокол за оценка на имущество от 30.04.1992 г. спорният имот - дворно място не фигурира сред имуществото на държавната фирма преди да се преобразува в ЕООД.

Ответникът поддържа, че към 16.06.1995 г., когато е съставен Акт за държавна собственост № 94/16.04.1995 г., спорния имот - дворно място не е включен в капитала на "Пиринплод" ЕООД, поради и което по отношение на този имот е отразена забележка, съгласно която стойността на дворното място се дължи на републиканския бюджет. Това обстоятелство било обсъждано и отразено и в Информационния проспект за „Пиринплод“ ЕООД от март 1999 г. и Анализа на правното състояние на дружеството от март 1999 г. Съгласно същите терена на основната площадка не е включен в баланса и капитала на дружеството и стойността му се дължи на републиканския бюджет. Липсвали данни и доказателства за увеличаване на капитала на дружеството чрез апортиране на спорния имот. Оспорват се и твърденията, относно приватизацията на дружеството поради липса на доказателства. Възражава се, че представеният с исковата молба констативен нотариален акт не може да легитимира дружеството ищец, като собственик на недвижимия имот на годно правно основание, тъй като констативния нотариален акт има единствено т.нар. легитимиращо действие. Оспорва се от ответната страна доказателствената сила на Нотариален акт № 112, том II, рег. № 6500, дело № 296 на нотариус № 202, с район на действие РС-Благоевград, в частта му с която дружеството „Пиринплод“ АД е признато за собственик на процесното дворно място.

Оспорва се идентичността на 6965/13417 идеални части от правото на собственост върху имота, за който е съставен Акт за частна държавна собственост № 1977/20.11.2008 г. на Областния управител на гр. Благоевград и дворното място, за което е съставен Нотариален акт № 112, том II, рег. № 6500, дело № 296 на Нотариус № 202 с район на действие РС - Благоевград, също като недоказано.

Поддържа се също, че актът за държавна собственост се ползва с доказателствената сила на официален свидетелстващ документ, която би могла да бъде оборена от ищеца. Този акт действително няма правопораждащо действие, но като официален документ, той удостоверява правата на държавата до опровергаването на констатациите в него. Ищецът не бил ангажирал доказателства, които да оборват констатациите, съдържащи се в Акт за частна държавна собственост №1977/20.11.2008 г. на Областния управител на област Благоевград досежно това, че спорните идеални части от имота представляват държавна собственост. Сочи, че Държавата придобила

процесния имот след отчуждаване, на фактическото основание, посочено в АДС от 1995 г. - Протокол №15/26.12.1967г. на ИК на БЛОНС; Строително разрешение № 303/18.10.1963г.; Строително разрешение № 358/30.12.1964г. и Строително разрешение № 358/30.12.1964г.; Строително разрешение № 56-I/22.06.1976г. и Строително разрешение № 133/21.04.1966г. Ответникът е искал съда да отхвърли като неоснователен и недоказан предявения иск срещу Държавата.

По делото са събрани писмени доказателства, от които се установява следното:

От представения Протокол № 15/26.12.1967 г. на ИК на БЛОНС е видно, че с Решение № 64, т.33 е дадено съгласие на Окръжен народен съвет Благоевград да се измени дворищната и уличната регулация на кв. 196 от индустриалната зона на града, като от резервния терен и от терена на ОКС., се обособят нови терени за завод за мебели и Булгарплод- Амбалажно стопанство.

С Разпореждане № 45 от 11.04.1992 г. на МС на РБ за образуване на еднолични търговски дружества с държавно имущество и на осн. чл. 1 ал. 1 от Закона за образуване на еднолични търговски дружества с държавно имущество/ЗОЕТДИ/и във вр. с чл. 117 ал.2 и чл. 159 ал. 2 от ТЗ, е образувано „Пиринплод“ ЕООД, с предмет на дейност: производство на зеленчуци и плодове; изкупуване, преработка и търговия на вътрешния пазар; износ и внос на пресни плодове и зеленчуци, плодове и месни консерви, със седалище: [населено място], което е поело всички активи и пасиви на държавна фирма „Пиринплод“ Благоевград.

С Решение № 4605 от 19.08.1992 г. по ф.д. № 3904/1992 г. по описа на ОС Благоевград, преобразуваното дружество „Пири плод“ ЕООД е регистрирано, като същото е учредено с капитал 40 407 570лв.

По делото е представен и приет като писмено доказателство Протокол за оценка на имущество от 30.04.1992 г., съставен на осн. ПМС № 179/1991г., съставен от Комисия от експерти от Министерството на финансите, която на осн. чл. 3 от Наредбата за оценка на имущество на държавните и общинските предприятия при образуването и преобразуването на еднолични търговски дружества с държавно участие, е извършила оценка на имуществото на държавна фирма „Пиринплод.“ Благоевград, съобразно изискванията на чл. 18 ал.4 от Закона за счетоводството. Преписи от този протокол са представяни както от ищеца, така и от ответника. Преписите са идентични, освен в частта, в която в преписа, представен от ищеца, идентичен с преписа, представен по фирменото дело на дружеството и изискан от Агенция по вписванията, е вписана Земя по см. 201 на стойност 200 000 лева, а в преписа, представен от Държавата, вписване на имущество по Сметка 201 липсва. Общата стойност на имуществото на ДФ „Пиринплод“ и в двата преписа е 26 726 220 лв.

Представеният от ищеца препис от Протокол за оценка на имущество от 30.04.1992 г., е оспорен от ответната страна по настоящото дело именно в частта, в която е посочено, че в имуществото на държавната фирма е включена и земя.

В приетите по делото като писмени доказателства Информационен проспект за „Пиринплод“ ЕООД, гр. Благоевград от март 1999 г. и Анализа на правното състояние на „Пиринплод“ ЕООД, гр. Благоевград от март 1999г., при обсъждане на въпроса за земята е посочено, че терена на основната площадка, предмет на продажба не е включен в баланса и капитала на дружеството и стойността му се дължи на Републиканския бюджет. Посочено е още, че „Пиринплод“ ЕООД, гр. Благоевград не е завело по баланса си, по сметка № 201 земя и няма включена такава в капитала си. Посочено е, че площта на терена е 10 990 кв.м., като стойността му не е заплатена и се дължи на републиканския бюджет.

По делото е приет като писмено доказателство Акт за държавна собственост на

недвижим имот № 94 от 16.06.1995г., съставен от Община Благоевград, на осн. чл. 77 от НДИ и представен от ищеца. С него са актувани като държавна собственост 13 бр. масивни сгради и постройки, описани в съставения акт, както и земя в размер на 15 632 кв.м., находящи се в гр. Благоевград, кв. 196, ул. „Покровнишко шосе“.

По делото е представен от ответника препис от Акт за държавна собственост на недвижим имот № 94 от 16.06.1995 г., с който са актувани 13 сгради и дворно място с площ 15 632 кв.м., находящи се в гр. Благоевград, кв. 196, ул. „Покровнишко шосе“, в който обаче има и забележка - „Стойността на дворното място се дължи на републиканския бюджет“. В изисканото от съда и приобщено към доказателствата заверено копие от Акт за държавна собственост на недвижим имот № 94 от 16.06.1995 г. от Община Благоевград, съществува посочената забележка - „Стойността на дворното място се дължи на републиканския бюджет“.

В Акт за държавна собственост на недвижим имот № 94 от 16.06.1995г., е посочено че имотът е станал държавна собственост на осн. Протокол № 15/26.12.1967г. на ИК на ОБНС Благоевград, и издадените строителни разрешения за застрояването на имота със сгради и постройки за нуждите на държавна фирма „Пиринплод“. В акта за държавна собственост е посочено, че имотът е предоставен за оперативно управление на „Пиринлод“ ЕООД, гр. Благоевград.

С Определение № 744 от 13.03.2002 г. по ф.дело № 3904/1992 г. по описа на ОС - Благоевград, съдът е допуснал въз основа на Заявление с вх. № 519/19.02.2002 г., прилагането на осн. чл. 491а ал.1 от ГПК, на Решение на ОС от 15.02.2002 г. на Договор за продажба на дружествени дялове от 30.10.2001 г. и актуален дружествен договор по партидата на „Пиринплод“ ЕООД. Въз основа на чл. 3 ал.1 от ТЗ, с Решение № 4664 от 28.12.2007 г., по ф.д. № 1082/2005 г. на ОС - Благоевград, е вписано преобразуването на „Пиринплод“ ЕООД, чрез промяна на правната му форма в АД.

С Нотариален акт № 112, том II, рег. № 6500, дело № 296 на Нотариус № 202 с район на действие РС Благоевград, вписан в Службата по вписванията с вх. № 2057 от 30.09.2003г., акт № 142, том VII, дело № 1662/2003г., „Пиринплод“ ООД е признато за собственик на следните намиращи се в Благоевград, Промислена зона, ул. „Покровнишко шосе“ (сега бул. „Васил Левски“) № 55 недвижими имоти: ДВОРНО МЯСТО с площ от 15 632 кв.м., заснето като УПИ- Парцел 1, пл. № 8744, в кв. 4 по плана на Промислена зона на Благоевград, одобрен със Заповед №1318/13.03.2001г., с площ от 10 979 кв.м., при граници: улица, река, парцел I, пл. № 3846, парцел X на РКС, парцел IX, пл. № 9028 и бул. "Васил Левски", ВЕДНО с построените в този имот сгради: СКЛАД ЗА ТУРШИИ, представляващ масивна едноетажна сграда със застроена площ от 552 кв.м.; СКЛАДОВА ЗЕЛЕНЧУКОВА БОРСА, представляваща масивна едноетажна сграда от сглобяема конструкция с площ 835 кв.м.; ПЛОДОСУШИЛНЯ, представляваща масивна едноетажна сграда със застроена площ от 300 кв.м.; ПУЛПОВА РАБОТИЛНИЦА представляваща масивна едноетажна сграда със застроена площ от 260 кв.м.; СТОЛОВА представляваща масивна едноетажна сграда със застроена площ от 140 кв.м.; СКЛАД КОНСЕРВИ с ДЪРВООБРАБОТВАЩА РАБОТИЛНИЦА, представляващ масивна едноетажна сграда със застроена площ от 465 кв.м.; АДМИНИСТРАТИВНА СГРАДА със ЗЕЛЕНЧУКОВА БОРСА и СКЛАД представляваща масивна триетажна сграда със застроена площ от 1 240 кв.м.; МЕТАЛЕН НАВЕС представляващ едноетажна сграда от метална конструкция със застроена площ 274 кв.м.; ПЛОДОСУШИЛНЯ представляваща масивна едноетажна сграда със застроена площ от 410 кв.м.; ПРОИЗВОДСТВЕН ЦЕХ ЗА ЧИПС представляващ едноетажна масивна сграда със застроена площ от 90 кв.м.; ТРАФОПОСТ, представляващ масивна едноетажна сграда

със застроена площ 70 кв.м. и КАНТАР представляващ масивна едноетажна сграда със застроена площ от 50 кв.м.

По делото е приета Скица на поземлен имот № 15-610222-27.08.2018 г., издадена от Служба Геодезия, картография и кадастър - Благоевград на Поземлен имот с идентификатор 04279.619.6 по КК и КР на Благоевград, одобрен със Заповед № РД-18-32/10.05.2006г. на ИД на АК, който е с адм. адрес гр. Благоевград, бул. „Васил Левски“ № 60 и е с площ от 13 147 кв.м., с трайно предназначение на територията - Урбанизирана и начин на трайно ползване: За друг вид производствен, складов обект, а като предходен номер на имота по плана е посочен- УПИ- парцел I, с пл. № 8744, в кв. 4 по плана на Промислена зона на Благоевград. В скицата като собственик на 6965/13147 ид.ч. от правото на собственост е посочена Държавата, а на останалите идеални части собственици са физически лица.

С Акт за частна държавна собственост № 1977 от 20.11.2008 г., издаден от Областният управител на област Благоевград, на осн. чл. 104 ал.1 т. 8 от ППЗДС, е актуван като държавен ПИ с идентификатор 04279.619.6 по КК и КР на Благоевград, с площ от 13 216 кв.м., с начин за трайно ползване: за друг вид производство, складов обект. В акта е посочен съставен предишен акт за държавна собственост за имота - Акт за държавна собственост на недвижим имот № 94 от 16.06.1995 г., издаден от Община Благоевград, следователно дворното място, описано по различни начини в двата акта, е едно и също и имот с идентификатор 04279.619.6 по КК и КР на Благоевград е този, описан в АДС № 94/1995 г.

При така установеното от фактическа страна настоящият състав намира от правна страна следното:

Пред СГС е бил предявен отрицателен установителен иск за собственост с правно основание чл.124 ал.1 от ГПК. Същият е допустим, като предявен при наличие на правен интерес, предвид твърденията на ищеца, че негово право на собственост върху процесния имот се засяга от действията на ответника по съставяне на АДС за същия имот, въз основа на който е издадена Скица № 15-610222-27.08.2018 г. на СГКК, гр. Благоевград, в която Държавата е посочена като собственик на 6965/13417 идеални части от собствения на ищеца недвижим имот.

С т. 1 на ТР № 8/27.11.2013 г. по т. д. № 8/12 г. ОСГТК на ВКС е прието също, че правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост и други вещни права е налице когато: ищецът притежава самостоятелно право, което се оспорва; позовава се на фактическо състояние или възможност да придобие права, ако отрече правата на ответника. В производството по този иск ищецът доказва фактите, от които произтича правният му интерес, а ответникът - фактите, от които произтича правото му. При липса на правен интерес производството се прекратява, т.е., доказването на фактите, от които се извежда правният интерес е въпрос на процесуална, а не на материалноправна легитимация.

В последващата практика на ВКС обаче безпротиворечиво се приема, че това разрешение е относимо само в случаите, когато ищецът обосновава правния си интерес не с притежаване от него право на собственост върху спорния имот, а с някакво друго право, изключващо правото на ответника или на фактическо състояние или възможност, което би било защитено чрез отричане правата на ответника. В този случай доказването, че спорното право принадлежи на ищеца, е въпрос *не на процесуална, а на материална легитимация - въпросът за титулярството на правото обуславя произнасянето по съществуването на спора, доколкото установяването на собственическите права на ищеца изключва тези на ответника върху същия имот* / (така решение № 13 от 12.03.2016г. по гр.д. № 3637/15г. на ВКС, 2 г.о., решение № 15 от 19.02.2016г. по гр.д. № 4705/2015г. на ВКС, 2 г.о., решение № 9 от 10.02.2017г.

по гр.д. № 6320/2015 г., 2 г.о., Решение № 68/24.07.2018 г. по гр.д. № 2767/2017 г. на ВКС, Пг.о., Решение № 51/08.07.2022 г. по гр.д. № 2767/2021 г. на ВКС, П г.о. и др.)

В рамките на спора по отрицателен установителен иск за собственост ответникът следва да установи всички правнорелевантни за възникване и съществуване на вещното правото факти, но в предмета на спора не се включва правото на собственост на ищеца, дори и когато последния разполага с титул за собственост, който титул влиза в конкуренция с титула за собственост, доказван от ответника по делото.

В процесния случай ищецът твърди, че е собственик на процесния поземлен имот на основание правоприемство от „Пиринплод“ ЕООД, съответно от ДФ „Пиринплод“, гр. Благоевград и осъществяване на фактическия състав на чл. 17а ЗППДОБП при преобразуване на държавната фирма в еднолично търговско дружество с ограничена отговорност, като процесният поземлен имот е бил предоставен за управление и стопанисване на ДФ „Пиринплод“, гр. Благоевград.

От събраните по делото писмени доказателства несъмнено се установява, а и не е спорно между страните, че ДФ „Пиринплод“, гр. Благоевград е преобразувано в „Пиринплод“ ЕООД – с Разпореждане № 45 от 11.04.1992 г. на МС на РБ за образуване на еднолични търговски дружества с държавно имущество и на осн. чл. 1 ал. 1 от Закона за образуване на еднолични търговски дружества с държавно имущество и във вр. с чл. 117 ал.2 и чл. 159 ал. 2 от ТЗ, което е поело всички активи и пасиви на държавна фирма „Пиринплод“ Благоевград. Новото дружество е вписано в търговския регистър с Решение № 4605 от 19.08.1992 г. по ф.д. № 3904/1992 г. по описа на ОС – Благоевград. При справка по партидата на дружеството в търговския регистър, а и от представеното Решение № 4664 от 28.12.2007 г., по ф.д. № 1082/2005 г. на ОС - Благоевград, се установява, че с посоченото решение е вписано преобразуването на „Пиринплод“ ЕООД, чрез промяна на правната му форма в АД. Следователно, доказано е правоприемство между ДФ „Пиринплод“, гр. Благоевград и „Пиринплод“ ЕООД, съответно между последното и „Пиринплод“ АД.

Спорен между страните е въпросът дали при преобразуване на ДФ „Пиринплод“, гр. Благоевград в „Пиринплод“ ЕООД, се е осъществил фактическия състав на чл. 17а ЗППДОБП (отм.) и правото на собственост върху процесния имот е преминало у преобразуваното дружество.

Съгласно чл. 17а ЗППДОБП (отм.) при преобразуваните държавни предприятия в еднолични търговски дружества с държавно имущество имуществото, предоставено за стопанисване или управление на тези предприятия, с акта на преобразуването се предоставя в собственост на тези дружества, освен ако в него не е предвидено друго. При съобразяване на т. 2Г от Тълкувателно решение № 4 от 14.03.2016 г. на ВКС по т. д. № 4/2014 г., ОСГК, за да премине собствеността у преобразуваното дружество е достатъчно имотът да е държавен, той да е бил предоставен за стопанисване или управление на държавно предприятие, предприятието да се преобразува и в акта за преобразуването имотът да не е изрично изключен от активите, които преминават у преобразуваното дружество.

Между страните не е спорно, че към 1992 г. поземленият имот е бил държавен. Спорно е обаче, дали процесният поземлен имот е бил предоставен за стопанисване и управление на ДФ „Пиринплод“, т.е., дали към датата на преобразуване той е бил сред активите на държавната фирма.

Ищецът носи доказателствената тежест да установи по пътя на пълното и главно доказване осъществяването на фактическия състав на конкретния придобивен способ, от който извежда претендираното право на собственост върху спорния имот, което защитава посредством предявения отрицателен установителен иск. В съдебната практика безпротиворечиво се приема, че пълно доказване може да се проведе както

чрез преки, така и чрез косвени доказателства, но за да е успешно доказването с косвени доказателства, е необходима такава система от доказателствени факти, която води до единствено възможен извод и създава сигурност, че фактът, индициран чрез съвкупността на доказаните доказателствени факти, наистина се е осъществил.

В т. 2Г от Тълкувателно решение № 4 от 14.03.2016 г. на ВКС по т. д. № 4/2014 г., ОСГК е разяснено, че пряко доказателство за предоставянето на имота за стопанисване или управление може да бъде актът, с който предприятието е било образувано, като в него следва да е било определено имуществото, което му се предоставя за извършване на дейността му; актът, с който в последствие имуществото е предоставено на предприятието или актът за държавна собственост в който е посочено, че актуваният имот е предоставен за стопанисване и управление на предприятието. В случая по делото не е представен нито актът, с който ДФ „Пиринплод“, гр. Благоевград е образувано, нито акт, с който в последствие му се предоставя имущество. Следователно, необходима е преценка дали са представени косвени доказателства за твърдяното предоставяне за стопанисване и управление, от чиято съвкупност несъмнено да следва извод, че процесният имот е предоставен на ДФ „Пиринплод“, гр. Благоевград за стопанисване и управление.

От представения Акт за държавна собственост на недвижим имот № 94 от 16.06.1995 г., съставен от Община Благоевград е видно, че с него са актувани като държавни освен 13 сгради и Дворно място от 15632 кв.м., находящи се в гр. Благоевград, ул. „Покровнишко шосе“, кв. 196 (като от Нотариален акт № 112, том II, рег. № 6500, дело № 296 на Нотариус № 202 с район на действие РС Благоевград се установява, че ул. „Покровнишко шосе“ и бул. „Васил Левски“ са идентични). Посочено е още в този АДС, че актуваните имоти са предоставени за оперативно управление на „Пиринплод“ ЕООД, Благоевград. В приетия официално заверен препис от АДС обаче фигурира и забележка, че стойността на дворното място се дължи в републиканския бюджет. Именно този препис настоящият съдебен състав приема да е идентичен с оригинала, а не представения от страната препис, в който тази забележка не съществува. Няма съмнение още, че АДС е официален удостоверителен документ и същият има обвързваща материална доказателствена сила относно направените в него вписвания.

Според чл. 2, ал. 1 от НДИ (отм.) държавните имоти се предоставят за стопанисване и управление на държавните организации, които в съответствие с предмета на своята дейност, с плановите си задачи и предназначението на имотите в пределите, установени от закона, упражняват върху тях право на владение, ползуване и разпореждане.

Според чл. 96 от НДИ (отм.) държавните имоти се предоставят на държавните учреждения безвъзмездно или срещу заплащане.

В Глава XI от НДИ (отм.) са уредени правилата за актуване, отчитане и отписване на държавните недвижими имоти. Според чл. 81, ал. 4 НДИ (отм.) служба "Държавни имоти" е длъжна да извърши актуване на държавни имоти, включително и на прилежащите към сградите терени. Когато терените не са предоставени по установения ред и не са заплатени, но са застроени със средства на държавните предприятия, както и когато са им били предоставени безвъзмездно, тези обстоятелства се отразяват по акта за държавна собственост, а стойността на терена се дължи по държавния бюджет. Очевидно в случая става дума именно за посочения случай и след като в АДС е вписана забележка, че стойността на дворното място се дължи в републиканския бюджет, то това означава, че дворното място (теренът), върху който са построени актуваните сгради, не е предоставен по установения ред и не е заплатен. А несъмнено, когато законодателят говори в чл. 17 а ЗППДОБП (отм.) за

предоставяне за стопанисване и управление, има предвид това предоставяне да е станало по установения ред. Ето защо настоящият съдебен състав приема, че Акт за държавна собственост на недвижим имот № 94 от 16.06.1995 г., съставен от Община Благоевград не установява дори косвено процесният поземлен имот да е предоставен по установения ред на ДФ „Пиринплод“, гр. Благоевград за стопанисване и управление, в който смисъл е и основателното възражение на Държавата.

Следва да бъде посочено още, че очевидно невярно е вписването в АДС, че дворното място е предоставено за управление на „Пиринплод“ ЕООД. Вероятно става дума за ДФ „Пиринплод“, Благоевград, което е праводател на посоченото търговско дружество, но доколкото държавната фирма е била вече преобразувана през 1995 г. – когато е съставен АДС, в него погрешно е вписано регистрираното след преобразуването дружество. За това съдебният състав съди и от обстоятелството, че нито се твърди от страните, нито се представят доказателства описаните в АДС имоти да са предоставени на дружеството „Пиринплод“ ЕООД след неговата регистрация през 1992 г.

За установяване на обстоятелството дали описаното в АДС дворно място е било сред активите на ДФ „Пиринплод“ при преобразуването му в ЕООД по делото е представен още Протокол за оценка на тези активи от 30.04.1992 г., съставен на осн. ПМС № 179/1991 г. от Комисия от експерти от Министерството на финансите, на осн. чл. 3 от Наредбата за оценка на имущество на държавните и общинските предприятия при образуването и преобразуването на еднолични търговски дружества с държавно участие. В преписа, представен от ищеца, както в този изпратен по делото от Агенция по вписванията, сред оценяваните активи на базата в Благоевград е включена и земя на стойност 200 000 лева, осчетоводена по сметка 201 в баланса на държавната фирма. Верността на този запис е оспорен от ответника, като същият е представил препис на протокола, в който такъв актив липсва. Настоящият съдебен състав намира направеното оспорване за успешно, тъй като от самото съдържание на Протокола, представен от ищеца, (който именно е представил и преписа, съхраняван от Агенция по вписванията, в едностранното охранително производство по вписване на преобразуването в търговския регистър) личи, че вписването на земя по сметка 201 е направено допълнително и не е фигурирало в първоначалното съдържание на протокола. Това е очевидно при разглеждане на вписаната в Протокола Рекапитулация на стойностите на всички активи на база Благоевград. **Тя е на обща стойност от 26 726 220 лева**, като цифрата е една и съща както в преписа на ищеца, така и в преписа на ответника. До тази цифра обаче се достига при сбиране на активите БЕЗ земята на стойност 200 000 лева. С нея рекапитулацията **би била на стойност 26 926 220 лева**. Вписалият в оценката и земя по сметка 201 на стойност 200 000 лева дори не си и е направил труда да промени общата цифра на рекапитулацията. Предвид посоченото очевидно разминаване, необоснован се явява изводът на първата инстанция, че истински е Протоколът, представен от ищеца и находящ се по фирменото дело в Агенция по вписванията.

Че вписването в оценителния протокол на земя по см. 201 е направено допълнително и не е съществувало в истинския оценителен протокол е извод, до който се достига и при съобразяване останалите събрани по делото писмени доказателства, имащи отношение към този въпрос. Така в представените „Информационен проспект“ за „Пиринплод“ ЕООД, гр. Благоевград, утвърден от министъра на търговията и туризма, както и Анализ на правното състояние на „Пиринплод“ ЕООД от март 1999 г. В тях изрично е посочено, че по баланса на дружеството не се води земя и такава не е включена в капитала. Посочените два документа нямат самостоятелна доказателствена стойност, но обсъдени наред с останалите доказателства, те са годни да потвърдят един или друг извод. В случая това е изводът, че дружеството „Пиринплод“ ЕООД не е било

собственик на земя по време или след регистрацията си, включително такава, придобита по реда на чл. 17а ЗППДОБП (отм.), тъй като такава не е включена сред активите на преобразуващата се ДФ „Пиринплод“, гр. Благоевград, поради което и няма как по реда на чл. 17а ЗППДОБП (отм.) собствеността на да премине в преобразуваното дружество, съотв. в правоприемника „Пиринплод“ АД. Основателно е поради това и възражението на жалбоподателя, че Нотариален акт № 112, том II, рег. № 6500, дело № 296 на Нотариус № 202 с район на действие РС Благоевград не удостоверява вярно право на собственост у ищеца върху процесното дворно място.

Макар включването на един имот в баланса да не е сред елементите от фактическия състав на чл. 17а ЗППДОБП (отм.), този баланс също е сред косвените доказателства, от които може да се направи извод за предоставяне на един имот за управление и стопанисване. В случая балансът не съдържа земя по сметка 201 (за което се съди по горепосочения Протокол за оценка, изготвен по баланса на ДФ „Пиринплод“), поради което и не установява твърдяното предоставяне за стопанисване и управление. Основателно е от друга страна възражението на Държавата, че дори в баланса да бе включена земя в гр. Благоевград, доколкото такова включване е направено само като стойност, то не може да се установи за кой или кои поземлени имоти се отнася, съответно, не може да се приеме, че това е именно земята, описана в АДС № 94/1995 г.

Други доказателства, относими към предоставянето на процесното дворно място по установения ред за стопанисване и управление на ДФ „Пиринплод“, гр. Благоевград не са събрани, поради което този елемент от фактическия състав на чл. 17а ЗППДОБП (отм.) не е доказан и не може да се приеме за установено главно и пълно от ищеца, че преобразуването на държавната фирма „Пиринплод“ в „Пиринплод“ ЕООД има вещно-транслативен ефект по отношение на процесния поземлен имот. Основателно е оплакването на Държавата, че първоинстанционният съд необосновано и в противоречие с нормата на чл. 17а ЗППДОБП (отм.) е приел осъществяване на целия фактически състав.

След като ищецът не е доказал, че притежава правото на собственост върху процесния имот на твърдяното основание, правата на ответника върху който отрича, то само на това основание и предвид посоченото по-горе, че от доказването на правото на ищеца зависи неговата материалноправна легитимация, следва да се приеме, че предявеният иск е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Поради достигане от настоящият съдебен състав до извод, различен от извода на първата инстанция, обжалваното решение следва да бъде отменено, а предявеният иск – отхвърлен.

По частната жалба.

Настоящият съдебен състав намира, че същата е допустима, но по същество неоснователна. Вярно е, че съдебното решение съдържа отхвърлителен диспозитив, но същият няма самостоятелно значение и с него не се отхвърля част от иска, предвид следното: Ищецът е искал да отрече правото на собственост на ищеца върху идеални части от дворно място, цялото с площ 13 147 кв.м. В случая от неговата воля зависи определяне числителя на дробната част, означаваща идеалните части и тя е 6965 според исковата молба. Знаменателят обаче не зависи от неговата воля, а от площта на имота, която е 13 147 кв.м. Следователно, като е посочил в исковата молба, че отрича собствеността на ответника върху 6965/13 417 ид.ч., ищецът е допуснал грешка, вероятно обусловена от грешката (размяна на две цифри) в цитираната от него Скица. Съдът е следвало да забележи тази грешка и същата да бъде изправена. Вместо това, съдът я е изправил с диспозитива на решенето си, като е постановил отхвърлителен диспозитив за разликата в числото на делителя. На практика обаче установителният

диспозитив съдържа цялата дробна част, която ищецът е искал да отрече, поради което и всъщност е уважен искът изцяло. Ето защо на ищеца се е дължал пълният размер на заплатения от него адвокатски хонорар – 3000 лева.

Следва да бъде посочено и, че изчисленията на дължимия се минимален хонорар, направени от първата инстанция са правилни, поради което и правилен се явява изводът му, че заплатеният адвокатски хонорар от 3000 лева е по-нисък от минималния, който е в размер на 5 679 лева и следва да се присъди изцяло, въпреки направеното възражение за прекомерност.

Предвид изложеното, частната жалба по чл. 248, ал. 3 ГПК е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

По разноските: При този изход от спора право на разноски има жалбоподателят. Той е доказал разноски пред въззивната инстанция в размер на 1037.50 лева, които следва да му бъдат присъдени. Защитаван е от юрисконсулт, поради което съдът му определя юрисконсултско възнаграждение по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК в размер на 300 лева. На жалбоподателя се дължат и 15 лева, заплатена държавна такса по частната му жалба.

За първата инстанция му се дължат също 300 лева за юрисконсултско възнаграждение, определени пак по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК.

Първоинстанционното решение в частта за разноските на „Пиринплод“ АД, изменено с определение от 28.02.2022 г., следва да бъде отменено.

Воден от изложеното, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на Държавата, чрез министъра на регионалното развитие и благоустройството, срещу определение от 28.02.2022 г. по гр.д. № 130/2020 г. на ОС - Благоевград

ОТМЕНЯ решение № 901335/04.01.2022 г. по гр.д. № 130/2020 г. по описа на ОС - Благоевград в частта, с която е прието за установено по отношение на „Пиринплод“ АД, че Държавата (Република България), представлявана от министъра на регионалното развитие и благоустройството, не е собственик на 6965/13147 идеални части от ПИ с идентификатор 04279.619.6 по КК и КР на гр. Благоевград, одобрени със Заповед РД-18-2/10.05.2006 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменени със Заповед КД-14-01-534/06.10.2011 г. на Началника на СГКК, гр. Благоевград, с адрес на ПИ: гр. Благоевград, п.к. 2700, бул. „Васил Левски“ № 60 с площ 13147 кв.м., трайно предназначение на територията: Урбанизирана, Начин на трайно ползване: За друг вид производствен, складов обект, номер по предходен план 8744, квартал 4, парцел I, при съседни 04279.619.12, 04279.619.14, 04279.619.42, 04279.619.18, 04279.619.15, 04279.619.5, 04279.619.7, 04279.619.9, 04279.619.13 и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК, **предявен от „Пиринплод“ АД, ЕИК 131411171 против Държавата (Република България),** представлявана от министъра на регионалното развитие и благоустройството, за установяване, че Държавата не е собственик на 6965/13147 идеални части от ПИ с идентификатор 04279.619.6 по КК и КР на гр. Благоевград, одобрени със Заповед РД-18-2/10.05.2006 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменени със Заповед КД-14-01-534/06.10.2011 г. на Началника на СГКК, гр.

Благоевград, с адрес на ПИ: гр. Благоевград, п.к. 2700, бул. „Васил Левски“ № 60 с площ 13147 кв.м., трайно предназначение на територията: Урбанизирана, Начин на трайно ползване: За друг вид производствен, складов обект, номер по предходен план 8744, квартал 4, парцел I, при съседни 04279.619.12, 04279.619.14, 04279.619.42, 04279.619.18, 04279.619.15, 04279.619.5, 04279.619.7, 04279.619.9, 04279.619.13.

ОТМЕНЯ решение № 901335/04.01.2022 г. по гр.д. № 130/2020 г. по описа на ОС - Благоевград в частта, с която, след изменение с определение от 28.02.2022 г., на „Пиринплод“ АД, ЕИК 131411171 са присъдени разноски в размер на 3000 лева за адвокатско възнаграждение и 2075 лева – държавна такса.

ОСЪЖДА „Пиринплод“ АД, ЕИК 131411171 да заплати на Държавата (Република България), представлявана от министъра на регионалното развитие и благоустройството, сумата **1352.50 лева** – разноски, включително юрисконсултско възнаграждение пред САС и **300 лева** – юрисконсултско възнаграждение пред ОС - Благоевград.

Решението може да се обжалва пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните, при наличие на предпоставките по чл. 280, ал. 1 и ал. 2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____